

declinar v. intr. itr. ~~Re.~~ Intr.
 rar-se o desviar-se d'una direcció
 determinada, esp. formar, una lí-
 nia pla, una aquella imantada, un cert
 angle amb el meridià, ésser un
 astre a certa distància de l'equador
 celeste. || Br. ~~Fig.~~ Refusar, no acceptar.
Ell ha declinat agut honor. Declin-
arem tota responsabilitat. Re. Intr.

a part

disminuir

Barcar després d'haver atès el punt
 culminant de la tua carrera, fig.
 decaure, encaminar-se a la veua
 fi o extinció. El sol ja comença a
declinar. Declinar el dia. Declinar
la febre. Declinar la salut. Declinar